

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia - Nomer Telung Puluh Sanga

Jeff Pippenger

2026-02-02

Nomer Telung Puluh Sanga

Ujian batu pucuk omega internal sing ngetutaké ujian pondhasi alfa eksternal taun 2024, mbutuhaké sawijining tetembungan cetha bab “gudhang,” lan bab “pangan” sing disimpen ana ing gudhang iku. Ujian iki asipat kenabian, lan nduwèni garis kayektèn internal lan eksternal. Apa permata-permata iku para sisaning umaté James White, utawa apa iku kayektèn-kayektèning Sabdané Allah? Iku loro-loroné.

Ing 9/11, umat Allah katimbalan supaya mangan kitab cilik iku lan bali menyang dalan-dalan kunaé Yeremia, papan dhasar-dhasar iku banjur katetepaké. Ing 9/11, katon yèn nalika Yohanes, ing Wahyu pasal sewelas, didhawuhi ngukur, dhèwèké didhawuhi ngukur rong prakara. Dhèwèké didhawuhi ngukur loro-loroné, yaiku Padalemané Allah lan para panyembah ing jeroné. Dhèwèké didhawuhi ninggal plataran ing sajroning 1.260 taun nalika bangsa-bangsa liya ngidak-idak papan suci lan bala. Papan suci lan bala iku yaiku Padalemané Allah lan para panyembah ing jeroné.

Ing taun 2023, malaékat sing padha sing wis mudhun nalika 9/11 mudhun manèh, mbikak segel pesen Panguwuh Tengah Wengi, lan banjur ing taun 2024 ujian dhasar eksternal bab apa pralambang Roma isih netepaké wahyu kasebut kaya déné tumrap wong-wong Millerit.

“Jendhéla-jendhéla kabukak” ing swarga nandhani tekane ujian omega internal tumrap padaleman suci lan panguwuh kanggo “bali.” Ujian iku nuntut supaya ngenali rong pralambang. Nalika malaékat katelu rawuh ing taun 1844, lan banjur maneh ing 9/11, Yohanes diprentah supaya ngukur padaleman suci lan para panyembah ing kono, saéngga nandhani sawijining pakaryan kenabian ngukur padaleman suci lan para panyembah ing taun 2023. Maleakhi ngangkat pitakonan: apa ta “gudhang,” lan apa ta “pangan?” Pitakonan-pitakonan sing padha iki ing impèné Miller dadi: apa ta “peti,” lan apa ta “permata-permata.”

Impenipun Miller negesaké yèn jendhéla-jendhéla swarga kang kabukak iku minangka titik nalika pasamuwan kang menang ing Wahyu sangalasan kaunggahaké nganggo kain linen putih kanggo nunggang jaran-jaran putihé wadyabala Sang Pangéran sarwa dumadi.

Jendhéla-jendhéla kang kabukak iku panggonan ing ngendi berkah utawa ipat-ipatipun Maleakhi kawutahaké. Jendhéla kang kabukak miturut Miller iku panggonan ing ngendi rereged dibuwang lan permata-permata diklumpukaké menyang ing peti permata.

Sebutan kapisan bab jendhéla-jendhéla swarga katemu ing carita Nuh, lan nalika jendhéla-jendhéla iku kabukak, ana udan patang puluh dina lan patang puluh bengi. Nalika

jendhéla-jendhéla iku kabukak, ana wolung jiwa ana ing prau. Baptisan ing Segara Abang ngenalaké patang puluh taun pangumbaraan nganti Yordan kasabrang. Nalika mengko Kristus kabaptis ing papan iku uga, Panjenengané kapeksa mlebu ing ara-ara samun patang puluh dina. Nalika Panjenengané kawungokaké saka ing pati, kaya kang dilambangaké déning baptisané, Panjenengané mulang para murid patang puluh dina sadurungé munggah menyang swarga.

Nalika pasamuwan owah saka pasamuwan pejuwang dadi pasamuwan kang menang, Sang Prabu Dawud kang yuswané telung puluh taun bakal mrentah patang puluh taun. Pasamuwan kang menang dipralambangaké déning nabi, imam, lan ratu. Nabi kang yuswané telung puluh taun nalika miwiti paladosané kang suwéné rong puluh loro taun iku yaiku Ezekiel, lan dheweke miwiti paladosan iku nalika langit kabukak.

Ing taun kang katelung puluh, ing sasi kaping papat, ing tanggal kaping lima sasi iku, nalika aku ana ing satengahing para wong tawanan ing pinggir kali Kebar, langit kabukak, lan aku weruh wahyu-wahyu saka Gusti Allah. Yehezkiel 1:1.

Nalika Yusuf yuswané telung puluh taun, piyambakipun wiwit jumeneng minangka imam, lan piyambakipun kaadhepi déning angin wetan saka Islam kang nggawa krisis sing saya ngrembaka, kang maringi kalodhangan marang Mesir, naga kang gumléthak ana ing segara, kanggo ngleksanani pamaréntahan sadonya siji. Ing sajroning krisis mau, Yusuf nglumpukaké panganan menyang ing lumbung-lumbung.

Ing wulan Juli 2023, ana swara keprungu ana ing ara-ara samun, banjur Sang Singa saka taler Yehuda wiwit mbukak segel pesen Panguwuh Wengi Tengah. Ing taun 2024, ujian alfa lahiriah dhasar misahake rong golongan, lan prosès pambukakan segel iku terus lumaku. Saiki ing taun 2026, ujian omega batiniyah pasamuwan kang bakal sapisan manèh misahake rong golongan wis teka.

Minggu suci nalika Kristus, minangka Utusan Prajanjian, netepake prajanjian karo wong akèh iku yaiku plataran lan papan suci. Wiwit 22 Oktober 1844 nganti Mikhaèl jumeneng (kaya Panjenengané tindakaké ing pungkasaning minggu suci mau nalika Stefanus dipatèni nganggo watu) iku yaiku Papan Mahasuci. Riyaya-ryaya mangsa semi kasampurnakaké ana ing minggu suci, lan iku minangka alfa saka riyaya-riyaya, déné riyaya-riyaya mangsa gugur, yaiku kalasangka ing dina kapisan, Dina Pangruwating Dosa ing dina kaping sapuluh, lan banjur Riyaya Tarub Suci wiwit dina kaping limalas nganti kaping selikur loro, iku minangka omega saka riyaya-riyaya mau.

Kanthi cara kang padha, pralambang-pralambang kang magepokan karo rawuhipun kaping kalih kedah kasampurnakaké ing wektu kang katuduhaké ing tata ibadah simbolis. Miturut sistem Musa, panyucèning pasucèn, utawa Dina Pangruwating Dosa kang agung, kalampahan ing dina kaping sapuluh sasi Yahudi kapitu (Leviticus 16:29–34), nalika imam agung, sawisé nganakaké panebusan kanggo sakabèhé Israel, lan kanthi mangkono nyingkiraké dosa-dosané saka pasucèn, medal lan mberkahi umat. Mangkono uga ana kapitadosan bilih Kristus, Imam Agung kita kang agung, badhé

ngatingal kanggo nyucèkaké bumi lumantar karusakaning dosa lan para wong dosa, sarta mberkahi umat kagungané kang ngentosi Panjenengané kanthi kalanggengan. Dina kaping sapuluh sasi kapitu, Dina Pangruwating Dosa kang agung, wektu panyucèning pasucèn, kang ing taun 1844 tiba ing tanggal kaping selikur loro Oktober, dipunanggep minangka wektu rawuhipun Gusti. Prakara punika selaras karo bukti-bukti kang sampun kapacak sadèrèngipun bilih 2300 dinten badhé mungkasi ing mangsa gugur, lan dudutan punika katingal boten saged dipun bantah.

“Ing pasemon ing Matius 25, mangsa ngentosi lan keturon banjur katutugake déning rawuhipun pangantèn lanang. Bab punika salaras kaliyan pamrayogi ingkang nembe kaatur, becik saking pitedahing ramalan tuwin saking pralambang-pralambangipun. Kabeh punika nuwuhaken kayakinan ingkang kiyat tumrap kasunyatanipun; lan ‘panguwuh tengah wengi’ dipunwartakaken déning èwonan tiyang pitados.

“Kaya gelombang pasang gedhé, gerakan iku nyapu saindhenging nagara. Saka kutha menyang kutha, saka désa menyang désa, lan tekan panggonan-panggonan ing dhaérah adoh, gerakan iku lumaku, nganti umat Allah sing lagi ngenteni tangi kabèh. Fanatisme sirna ana ing ngarepé pawarta iki kaya embun ès ésuk sadurungé srengéngé njedhul. Para pracaya weruh bilih mamang lan kabingungané wus disingkiraké, lan pangarep-arep sarta wani nguripi ati-atiné. Pakaryan iku bébas saka ékstrem-ékstrem sing tansah kawedhar nalika ana gegeraning manungsa tanpa pangaribawa kang ngendhalèkaké saka Sabda lan Roh Allah. Wataké padha karo mangsa-mangsa andhap-asor lan baliné marang Pangéran, kang ana ing antarané Israèl kuna ngetutaké pawarta-pawarta pamaréntahan saka para abdiné. Pakaryan iku ngasta ciri-ciri sing nandhani pakaryané Allah ing saben jaman. Ing kono ora akèh kabungahan ékstatis, nanging malah panyelidikan ati kang jero, pangakon dosa, lan ninggalaké kadonyan. Siyaga kanggo kepanggih karo Pangéran dadi bebaning roh-roh sing kesiksa banget. Ana pandonga kang tekun lan pasrah tanpa winates marang Allah.” The Great Controversy, 400.

Riyaya-riyaya mangsa semi kawujud ing minggu suci, lan udan wiwitan utawa udan alfa banjur kacurahaké ing Pentakosta, mangkono nggambaraké kacurahaké udan pungkasan ing riyaya-riyaya mangsa gugur. Riyaya-riyaya mangsa semi mau katetepaké ing Imamat 23, ayat siji nganti rong puluh loro. Riyaya-riyaya mangsa gugur ana ing ayat 23 nganti 44. 2300 taun nggawa panjenengan marang taun 1844. Rong puluh loro ayat kanggo riyaya-riyaya mangsa semi lan rong puluh loro ayat kanggo riyaya-riyaya mangsa gugur. Ana rong golongan rong puluh loro ing pasal teluliku.

Pahargyan kalasangka iku minangka pepeling bilih pangadilan badhé kalampahan ing sapuluh dinten, lan pahargyan Tarub Suci iku minangka pahargyan kabingahan amargi dosa-dosa sampun kaparingan pangapuntèn ing Dinten Pangruwating Dosa. Sabat lan dinten kaping wolus sasampunipun pahargyan punika nglambangaken pangaso Sabat sewu taunipun bumi.

Nanging, para kekasih, aja padha ora mangerti prakara siji iki, manawa sedina ana ing ngarsané Pangéran iku kaya sèwu taun, lan sèwu taun kaya sedina. 2 Petrus 3:8.

Malaékat kapisan ngumumaké pambukaning pengadilan, lan ing tataran kenabian iku, 1798, kang dadi “wektu wekasan” miturut Daniel, iku minangka kasampurnaning riyaya kalasangka; nanging ing tanggal 11 Agustus 1840, pawarta Malaékat kapisan saka 1798 sing wis kabukak segelé, diparingi kakuwatan lumantar kasampurnaning ramalan bab bilai kapindho. Islam minangka pérangan saka pepéling riyaya kalasangka, kang ngumumaké dinaning pengadilan sing wis nyedhak.

Kanggo wong-wong kang gelem ndeleng, riyaya-rijaya mangsa gugur, yaiku riyaya slompret lan riyaya tarub, nggambarake riyaya alfa lan omega, kanthi pangadilan ana ing tengah. Dudu sawijining kacilakan manawa riyaya-rijaya iki kasebut ing Leviticus pasal rong puluh telu. Rong puluh telu iku pralambang panebusan. Dudu sawijining kacilakan manawa riyaya kapisan ana ing dina kapisan sasi kapitu lan manawa riyaya pungkasan rampung ing dina kaping rong puluh loro. Riyaya slompret iku aksara kapisaning abjad Ibrani, dina Panebusan iku aksara tengah, lan riyaya tarub iku aksara kaping rong puluh loro ing abjad Ibrani.

Bab kaping likur telu, ayat 23 nganti 44 saka Kitab Imamat ngemu rong puluh loro ayat kang katetepake ana ing sajroning “kerangka bebener.” Dina kaping sepuluh ing tengah nuduhaké sawijining ujian, amarga sepuluh iku pralambang ujian, lan dina Pangruwating Dosa iku papan ing ngendi pambrontakané wong-wong kang kasasar kacathet lan dirampungaké, lan pambrontakan mau dipralambangaké déning aksara kaping telulas saka abjad Ibrani. Aksara ing tengah saka tembung Ibrani “bebener” iku aksara kaping telulas, lan iku selaras karo dina kaping sepuluh ing sasi kapitu, lan minangka sawijining tetenger, iku nduwèni sipat-sipat kenabian saka abjad Ibrani lan dina tartamtu mau. Sepuluh ditambah telulas dadi rong puluh telu. Pitung puluh iku cacahing 10 ping 7, lan dina kaping sepuluh ing sasi kapitu uga padha karo pitung puluh, kang dadi pralambang pungkasaning mangsa pitulungan.

Sawisé iku, Pétrus sowan marang Panjenengané lan matur, “Gusti, kaping pira sadulurku bakal nglakoni dosa marang aku, lan aku ngapura dhèwèké? Apa nganti kaping pitu?” Gusti Yésus ngandika marang dhèwèké, “Aku ora ngandika marang kowé, nganti kaping pitu, nanging, nganti pitung puluh ping pitu.” Matius 18:21, 22.

Patang atus sangang puluh taun wis katetepaké tumrap Israèl kuna. Taun-taun iku dipunpedhot saka rong èwu telung atus taun lan dipunlambangaké minangka pitung puluh minggu, mula Gusti Yésus netepaké yèn watesing wektu kasempatan iku patang atus sangang puluh, yaiku kang dipunlambangaké déning “pitung puluh” minggu ing Daniel sanga.

Pitung puluh minggu wus katetepaké tumrap bangsamu lan tumrap kutha sucimu, kanggo ngrampungaké panerak, lan mungkasi dosa-dosa, lan ngadani pangruwating kaluputan, lan nglairaké kabeneran langgeng, lan ngesahaké wahyu lan pamedhar wangsit, lan njebadi Kang Mahasuci. Daniel 9:24.

Tembung Ibrani sing dipunjarwakaken dados “dipunpegat” punika namung kapanggih dipunginakaken wonten ing ayat punika piyambak ing Prajanjian Lawas, lan tegesipun punika “dipun tetepaken utawi dipundhawuhaken.” Punika benten kaliyan tembung ingkang limrahipun dipunginakaken lan dipunjarwakaken “dipunpegat,” ingkang dhasaripun saking tumindak Abram motong pisungsung-pisungsung punika ing langkah kapisaning prejanjian wonten ing Purwaning Dumadi limalas. Sampun “dipun tetepaken” lan “dipundhawuhaken” bilih Israel badhé gadhah wekdal pangadilan patang atus sangang dasa taun, lajeng piyambakipun badhé dipunpegat dados umat prejanjianipun Allah. Kalih warna “dipunpegat”; satunggal ingkang nggambaraken mangsa punika dados mangsa pangadilan ingkang “dipunpegat” saking cacah ingkang langkung ageng lumantar angka pitung dasa, lan nalika “anggur enggal”ipun Yoel “dipunpegat” saking cangkempun, wekdal pangadilan katutup. Pitung dasa nggambaraken katutupipun wekdal pangadilan.

Pesta-pesta mangsa gugur ngemu telung undhak-undhakan saka tembung Ibrani “bebener.” Pesta-pesta mangsa gugur diwiwiti ing Imamat 23:23, tenger tengahing Dina Pangruwatan yaiku dina kaping sapuluh lan aksara kaping telulas, kang padha karo 23, lan Pesta Tarub Suci rampung ing dina kaping rong puluh loro, banjur ana Sabat agung kang ngetutake pesta iku, lan pethikan mau dipungkasi ing 23:44.

Leviticus ateges kaimaman Lewi. Riyaya-riyaya mangsa semi kawecakaké ana ing pasal 23:1–22, banjur riyaya-riyaya mangsa gugur kawecakaké ana ing 23:23–44. Riyaya-riyaya mangsa semi diwecakaké déning rong puluh loro ayat, lan abjad Ibrani cacahé rong puluh loro aksara. Riyaya-riyaya mangsa gugur uga kaaturaké ana ing rong puluh loro ayat. Riyaya slompret ngumumaké nyedhaké pangadilan ing Dina Pangruwatan. Banjur riyaya Tarub lumaku pitung dina, kang pungkasané tumeka ing dina kaping rong puluh loro sasi kapitu. Dina kapisan saka pitung dina iku dadi Sabat upacara, mangkono uga dina kaping woluh, yaiku dina sawisé riyaya pitung dina iku. Dina kapisan lan dina kaping woluh ndadèkaké dina kaping woluh dadi pralambang saka kaping woluh kang metu saka pitung.

Ngandikaa marang para bani Israel, mangkéné: Ing dina kaping limalas sasi kapitu iki bakal ana riyaya Tarub pitung dina kanggo Pangeran Yehuwah. Ing dina kapisan kudu ana pakempalan suci; kowé aja padha nindakaké pagawean kasar ana ing kono. Pitung dina kowé kudu nyaosaké kurban obongan marang Pangeran Yehuwah; ing dina kaping woluh kudu ana pakempalan suci kanggo kowé, lan kowé kudu nyaosaké kurban obongan marang Pangeran Yehuwah; iku pasamuwan kang khidmat, lan kowé aja padha nindakaké pagawean kasar ana ing kono. ... Uga ing dina kaping limalas sasi kapitu, nalika kowé wis nglumpukaké wohing bumi, kowé kudu nganakaké riyaya kanggo Pangeran Yehuwah pitung dina suwéné; ing dina kapisan dadi dina Sabbath, lan ing dina kaping woluh uga dadi dina Sabbath. Imamat 23:34–36, 39.

Sabat upacara ing dina kawolu nggambarake Sabat milenium, kang ndhereki riyaya Tarub. Pangembaraning Israel kuna ing ara-ara samun sajrone patang puluh taun dipèngeti lumantar manggon ing tarub-tarub sajrone dina-dina riyaya Tarub, lan iku nggambarake ora mung pamuanganing udan pungkasan, nanging uga mangsa kasangsarané Yakub, nalika para

malaekat wus nuntun umat Allah kang setya menyang ing bukit-bukit lan gunung-gunung kanggo pangayoman.

“Nalika mangsaning kasangsaran, kita kabèh padha mlayu saka kutha-kutha lan désa-désa, nanging kita dioyak déning wong-wong duraka, kang mlebu ing omahé para suci mawa pedhang. Wong-wong mau ngangkat pedhang arep matèni kita, nanging pedhang iku pecah, lan tiba tanpa daya kaya jerami. Banjur kita kabèh padha sesambat rina wengi nyuwun pangluwaran, lan sesambat mau munggah ana ing ngarsané Allah. Srengéngé munggah, lan rembulan mandheg. Kali-kali padha mandheg iliné. Méga-méga peteng kang abot padha munggah, lan padha tabrakan siji lan sijiné. Nanging ana sawiji papan kang padhang cetha kebak kamulyan kang tetep, saka ing kono banjur rawuh swarané Allah kaya swaraning banyu akèh, kang gonjang-ganjingaké langit lan bumi. Langit kabuka lan katutup manèh, sarta ana ing kahanan geger. Gunung-gunung gonjang-ganjing kaya glagah katempuh angin, lan mbuwang watu-watu tajem kang semrawut ing sakubengé. Segara umub kaya kwali, lan mbuwang watu-watu menyang dharatan. Lan nalika Allah ngandika bab dina lan jam rawuhé Gusti Yésus, sarta maringaké prejanjian langgeng marang umaté, Panjenengané ngandika sawiji ukara, banjur kendel sedhéla, nalika tembung-tembung mau gumulung lumantar bumi. Israèl Allah ngadeg karo mripaté tumenga ing dhuwur, ngrungokaké tembung-tembung mau nalika metu saka cangkemé Yéhuwah, lan gumulung lumantar bumi kaya gludhug kang paling sora. Iku nggegirisi lan khidmat banget. Ing pungkasan saben ukara, para suci padha surak, Kamulyan! Haléluya! Pasuryané padha kaurubaké déning kamulyané Allah; lan padha sumorot marga saka kamulyan iku kaya pasuryané Musa nalika panjenengané tumurun saka Sinai. Wong-wong duraka ora bisa mandeng marang wong-wong mau marga saka kamulyan iku. Lan nalika berkah kang tanpa wekasan katitahaké tumrap wong-wong kang wus ngormati Allah, kanthi netepi Sabat Panjenengané kanthi suci, ana surak kamenangan kang gedhé ngungkuli Sang Kéwan, lan ngungkuli Arcané.”

“Banjur kawiwitan taun Yobel, nalika tanah iku kudu ngaso.” Review and Herald, 21 Juli 1851.

Gusti Yesus rawuh malih lan bumi ngaso sajroning sewu taun, kados dipratandhani déning Sabat taun kapitu tumrap tanah lan taun Yobel. Ing ayat tiga, saking Imamat likur telu, Sabat dina kapitu tumrap manungsa dipuntemtokaken minangka pambukaing bab ingkang dipunpungkasi déning ingkang kaping wolu, tegesipun saking pitu, lan punika nggambaraken Sabat taun kapitu nalika tanah ngaso.

Lan Pangéran ngandika marang Musa, pangandikané, Sira kandhaa marang para anak Israèl, lan kandhanana, Bab pésta-péstané Pangéran, kang kudu sira wartakaké dadi pakumpulan suci, iya iki pésta-péstaningsun. Nem dina lawasé pagawean kudu katindakaké; nanging ing dina kapitu iku dina Sabat pangaso, pakumpulan suci; aja padha nindakaké pagawean apa waé ana ing kono; iku Sabaté Pangéran ana ing sakehing panggonan padununganira. Imamat 23:1–3.

Alfa saka bab kaping rong puluh telu iku Sabat dina kapitu, lan omega saka bab iku yaiku sèwu taun nalika bumi dadi suwung, kang wis dilambangaké déning Sabat taun kapitu

tumrap tanah lan yobel. Alfa saka bab iku yaiku pésta-pésta mangsa semi kang diwiwiti kanthi Sabat dina kapitu lan dipungkasi ing ayat rong puluh loro; déné omega saka bab iku dipungkasi ing dina kaping rong puluh loro sasi kapitu, banjur diterusaké déning Sabat seremonial dina kaping wolu kang makili Sabat taun kapitu tumrap tanah.

Ayat siji nganti rong puluh loro nggambarake pakaryané Kristus minangka Imam Agung Swarga ana ing papan suci; ayat rong puluh telu nganti patang puluh papat nggambarake pakaryané Panjenengané ana ing Papan Maha Suci. Kitab Levitikus iku minangka pralambang para imam, lan makili paladosan Kristus minangka Imam Agung. Sabat alfa dina kapitu nggayuh bali marang tumitah, lan Sabat omega taun kapitu nggayuh tumuju marang bumi kang dianyari. Levitikus pasal rong puluh telu kanthi sajarah nyakup wiwit saka tumitah nganti tumitah maneh.

Kabungahan utawa wirangé pesen kenabian iku minangka pralambang tumrap wong-wong kang nduwèni pesen Pambengoking Tengah Wengi utawa sawijining tiron. Nganti kayektèn iki dilebokaké ing alur carita, prakara kang nuwuhaké wirang iku ora bakal kacekel. Wong-wong kang nduwèni lenga kang sajati ora bakal luput saka titik iki. Kabungahan iku dipralambangaké déning wong-wong kang dosa-dosané wis kasirnakaké, lan wong-wong iku katuduhaké déning para kang lagi ngrayakaké riyaya Tarub Suci.

Lan Sang Sabda wus dados daging, lan dedalem ana ing antarané kita, (lan kita wus nyumurupi kamulyanipun, kamulyan kados déné Putra ontang-anting saking Sang Rama,) kebak sih-rahmat lan kayekten. Yohanes 1:14.

Tembung Yunani sing dipunjarwakaken dados “manggèn” tegesipun “ngedegaken kémah suci.” Gusti Yesus dados daging lan ngedegaken kémah suci wonten ing antawisipun kita. Panjenenganipun njupuk kodrat kamanungsan kita, kémah kita, tarub kita, gubug kita, daging kita. Pétrus ngandika mekaten:

Inggih, kula nganggep prayogi, sajeg kula taksih wonten ing tarub punika, nggegugah panjenengan sadaya kanthi ngélingaké panjenengan; awit kula mangertos bilih boten dangu malih kula kedah nglulut tarub kula punika, kados déné Gusti kita Yésus Kristus sampun nedahaké dhateng kula. 2 Petrus 1:13, 14.

Paulus ngandharake kanthi cara iki:

Awit kita padha ngerti, manawa manawa griya kadonyan kita, yaiku tarub iki, dibubrah, kita nduwèni sawijining bangunan saka Gusti Allah, yaiku griya kang ora digawé déning tangan, langgeng ana ing swarga. Awit sajroning iki kita sesambat, kanthi banget ngarep-arep supaya kita kapangonana déning griya kita kang asalé saka swarga; manawa pancèn mangkono, sawisé kapangoni kita ora bakal katemunaké wuda. Awit kita kang ana ing tarub iki padha sesambat, merga kabebanan; dudu awit kita péngin katanggulangi saka sandhangan, nanging supaya kapangonana, supaya kang kena pati katelèn déning urip. 2 Korinta 5:1–4.

Riyaya Tarub Suci punika dados pralambang pametenge saratus sekawan dasa sekawan ewu, ingkang kalampahan nalika jendhéla-jendhéla langit kabikak. Nalika dosa-dosanipun saratus sekawan dasa sekawan ewu sampun kabucal, Roh Suci badhé kasokakaken tanpa ukuran dhateng pasamuwan ingkang menang. Pangadilan sampun rampung tumrap saratus sekawan dasa sekawan ewu, lan para ingkang dipunsegel punika lajeng medal nglairaken panguwuh ingkang sora saking malaékat katiga miturut kakiyatan Roh Suci, kados ingkang dipunpralambangaken lumantar Riyaya Tarub Suci.

Badan kita punika pasamuwan, lan kémah, inggih punika tarub suci. Tiyang-tiyang ingkang nglumpuk dhateng Yérusalèm kanggé ngrayakaken Riyaya Tarub Suci, saèstu sami ngrayakaken bilih dosa-dosanipun sampun kauswa. Musa dipun-ginakaken kanggé ngadegaken Tarub Suci wonten ing ara-ara samun, lan Riyaya Tarub Suci ing wekasan dipunrayakaken kanthi manggen wonten ing pondhok-pondhok wonten ing ara-ara samun, awit Gusti Yésus tansah nggambaraken wekasan kanthi wiwitan.

Mulané, para sadulur suci, para pandhèrèk saka panggilan kaswargan, gatèkna Sang Rasul lan Imam Agung pangaken kita, yaiku Kristus Yésus; Panjenengané setya marang Panjenengané kang netepaké Panjenengané, kaya déné Musa uga setya ana ing saubenging padalemané. Awit Panjenengané iki kaanggep pantes nampa kamulyan kang luwih gedhé tinimbang Musa, déné sing yasa padaleman iku nduwèni pakurmatan luwih akèh tinimbang padalemané dhéwé. Sabab saben padaleman mesthi diyasa déning sawiji wong; nanging Panjenengané kang yasa samubarang kabèh iku Allah. Lan Musa satemené setya ana ing saubenging padalemané minangka abdi, dadi paseksi tumrap prekara-prekara kang bakal kaandharaké sawisé iku; nanging Kristus minangka Putra kang nguwasani padalemané dhéwé; lan kita iki padha dadi padalemané Panjenengané, manawa kita nganti tumeka ing wekasan tetep nyekel mantep kapitadosan lan kabungahaning pangarep-arep. Ibrani 3:1-6.

Musa iku abdining Allah kang setya, kang dipigunakaké déning Allah kanggo ngedegaké padaleman suci kémah, nanging Kristus minangka Imam Agung lan Rasul nduwèni pakurmatan luwih gedhé tinimbang Musa, abdi mau. Saben padaleman, wiwit saka padaleman suci kémahé Musa, tumeka padalemané Suléman, tumeka padalemané Hèrèdès kang direnovasi patang puluh enem taun, padaleman manungsa kanthi 46 kromosomé, lan padaleman Millerite wiwit taun 1798 nganti 1844, kabèh iku diwangun déning Allah. Ing garis kenabian saka manéka warna perwujudan padaleman, kang diwiwiti ing Taman Éden, banjur sawisé dosa, ana ing gapuraning Taman, banjur sawisé banjir ana ing mesbèh-mesbèh tumeka Musa; telung pathokan utama iku Musa, Kristus, lan wong satus patang puluh papat èwu.

Musa lan Kristus makili alfa lan omega saka Israèl kuna, lan bebarengan wong loro mau makili pamekaran kamanungsan lan Kaallahan, kang uga diwakili déning satus patang puluh papat èwu. Nalika malaékat katelu rawuh, ing Wahyu pasal sewelas, Yohanes dipréntah supaya ngukur padaleman suci, lan nalika rawuhipun malaékat kang padha iku ing 9/11, Yohanes dipréntah manèh supaya ngukur padaleman suci. Ing kaloro kedadéan mau,

dhèwèké dipréntah supaya ninggalaké plataran sajroning 1.260 dina. Ing taun 2023, malaékat kang padha iku rawuh, lan umaté Allah saiki katimbangan supaya ngukur padaleman suci. 1.260 dina, utawa telung dina satengah, rampung ing taun 2023, lan wiwit saka titik iku nganti sadurungé banget angger-angger Minggu, padaleman suci iku kudu diwangun mungguh. Taun 2024 nandhani peletakan dhasar-dhasaré, lan ing taun iku katon pambrontakan kang kawujud minangka sawijining golongan kang “ngina dina prekara-prekara cilik,” nglawan pangenalan Miller tumrap pralambang kang netepaké wahyu mau.

Kajaba iku, pangandikané Pangéran tumeka marang aku, mangkéné, Tangané Zerubabel wus ndhasari omah iki; tangané dhéwé uga bakal ngrampungaké; lan kowé bakal sumurup yèn Pangéran sarwa tumitah wus ngutus aku marang kowé. Awit sapa ta kang ngremhaké dina prakara-prakara cilik? amarga wong-wong mau bakal bungah, lan bakal weruh timbangan unting-unting ana ing tangané Zerubabel bebarengan karo pitu iku; iku mata-matané Pangéran, kang mlaku mrana-mrene ngubengi salumahing bumi. Zakharia 4:8-10.

Nampik pamanggihé Miller bilih Roma iku sing netepaké wahyu, tegesé nampik dhasar-dhasaré, lan iku padha karo “ngremhaké dina prakara-prakara cilik.” Gerakan Millerit iku gerakan alfa saka malaékat kapisan lan kapindho, lan gerakané wong satus patang puluh papat ewu iku gerakan omega saka malaékat katelu. Kuwi kaping rong puluh loro luwih kuwat tinimbang alfa. Ing pangertèn kenabian iki, dhasaré gerakan Millerit iku “dina prakara-prakara cilik.” Ngremhaké samubarang kayektèn dhasar sing digambarake ana ing loro méjané Habakuk, iku pati, awit wahyu sing diteguhaké ing ayat patbelas saka Daniel sewelas iku wahyu sing padha kang diidentifikasi déning Salomo.

Ing panggonan kang ora ana wahyu, bangsa padha dadi tanpa kendhali; nanging wong kang netepi angger-anggering Toret, begja wong iku. Wulang Bebasan 29:18.

Wahyu watu pucuk iku nggumunake, amarga iku nedahake manawa watu pojok dhasar uga dadi watu pucuk, nanging kanthi daya kaping rong puluh loro luwih gedhé. Uji dhasar alfa taun 2024 yaiku pesen panyegelan intelektual lahiriah, lan uji padaleman omega taun 2026 yaiku pesen panyegelan rohaniah batiniah. Sing siji ngenali gambar lan tandha kéwan, lan sing sijiné gambar lan tandha Allah. Uji batiniah omega iku diwakili déning loro pralambang ing impèné Miller sing kudu ditegesi ing konteks prastawa-prastawa dina pungkasan. Apa iku pasimpenan? lan apa iku panganané?

Kula badhé nerusaké prekawis-prekawis punika wonten ing artikel salajengipun.

Pernikahan Yahudi ing jamané Gusti Yesus lumaku sajroning telung tataran utama, kang asring kabentang sajroning pirang-pirang sasi utawa setaun. Tataran kapisan yaiku nikah sah miturut ukum, kang sinebut pertunangan, nalika iku bebrayan mau wis katetepake kanthi sah, nanging panganten putri lan panganten kakung isih kapisah, dene panganten kakung bali menyang omahé bapaké kanggo nyawisake papan tumrap panganten putriné. Mulané Maryam, garwané Yusuf, sinebut garwané, sanadyan sadurungé wong loro mau

manggon bebarengan. Ora setya sajroning mangsa iki kaanggep laku jina.

Masa nunggu iku ora mesthi lan bisa nganti pirang-pirang dina, minggu, utawa sasi. Kahanan sing ora mesthi iki minangka unsur kang wigati banget ing pasemon kasebut. Sang rama bisa ngenteni nganti setaun, kanggo mesthekake karesikan prawaning calon penganten wadon. Sang penganten kakung ora ngumumake dina utawa jam mesthi tumrap wektu balié, amarga iku dadi wewenanging ramane kanggo netepake kapan waktune, mula sang penganten wadon ngerti manawa pestaning palakrama bakal kelakon—nanging ora ngerti kapan. Kahanan sing ora mesthi iki pancen disengaja, lan nganti sang rama dhawuh marang sang penganten kakung supaya lunga lan njupuk penganten wadoné, samubarang kang ana gandheng cenenge kabeh padha katundha.

Nalika sang rama ngandika, “lungaa lan jpuken pangantèn wadonmu,” sang pangantèn kakung bakal rawuh ing wayah wengi, bebarengan karo para mitra, kanthi surak-surak lan muni slomprèt. Iku tansah kalakon ing wayah wengi supaya nyingkiri lelungan adoh ing panasé awan, kang bisa banget nindhés ing tanah Israèl. Obor lan lenga dibutuhake, awit nalika iku ora ana lampu-lampu dalan, lan arak-arakan mau bisa nganti pirang-pirang jam suwéné. Ukara upacara kang sajatiné ing perkawinan Ibrani kuna, kang diproklamakaké sajroning arak-arakan, yaiku, “Lah, sang pangantèn kakung rawuh!”

Para prawan (dayang-dayang pengantin) ing pasemon iku dudu wanita-wanita sembarangan; dheweke iku para pamedhar pengantin putri, ngenteni bebarengan karo dheweke, diarep-arep melu ing iring-iringan, lan kaparingan tanggung jawab supaya tansah siyaga ing jam pira wae lan nggawa lenga dhewe kanggo madhangi dalan menyang griyané pengantin kakung. Suluh-suluh iku enggal kobong entek, mula nggawa lenga tambahan iku dadi kabutuhan, manawa lelampahané dawa. Ora ana pambagean lenga kanthi bebarengan.

Pangunduran kuwi lumrah ana ing prosesi lan palakrama jaman kuna lan sacara budaya dudu sawijining masalah. Pangunduran kuwi pancen wis diarep-arep, lan keturon iku lumrah. Bedane dudu ana ing turune, nanging ana ing kasiyapane, dudu ana ing meleké. Para prawan bodho ora nyawisake awake tumrap anane pangunduran kaya dene para prawan wicaksana. Saben wong mesthi turu, amarga wektu saka pertunangan sing sah miturut hukum nganti tekan panggenepane bisa nganti setaun.

Sawisé arak-arakan tekan ing omahé pengantèn kakung, pésta palakrama diwiwiti lan lawangé dipun-tutup salawas-lawasé, sarta wong-wong sing teka kasep ora dipunidinaké mlebu. Iki dudu kekejeman—nanging adat, awit sapa waé sing mengko teka lan ngetok lawang sawisé lawangé dipun-tutup tegesé yèn wong iku ora kalebu ing arak-arakan mau.

Gusti Yésus ora nyipta gambaran, lan Panjenengané ora maringi katrangan apa-apa bab pasemon iki kaya sing kerep Panjenengané tindakaké. Panjenengané ora prelu maringi katrangan, awit sakabèhé rinciyan budaya iki wis dimangertèni kanthi temenan déning para pamirengé. Gusti Yésus lagi nélakaké sawijining palakrama Wétan sing nyata, dudu sawijining abstraksi.

Rincian-rincian punika kajagi kanthi jangkep miturut paseksen Ibrani, mekaten ugi miturut para sejarawan saking jaman Romawi lan Yunani.

Mishnah (abad kaping 2 M, nanging nglestantunaké adat-istiadat jaman Padaleman Suci sadurungé taun 70 M)

Talmud (kompilasi salajengipun, nanging ngutip praktik ingkang langkung rumiyin)

Yosefus (sejarawan Yahudi abad kaping 1)

Liturgi pestha palakrama lan rembugan hukum rabinik

Para pangamat Greko-Romawi tumrap Yudea

Josephus ora maringi “buku tuntunan pawiwahan” sing runtut lan pepak, nanging rincian-rincian hukum lan kabudayan sing diprasangkakaké déning panjenengané cocog kanthi persis karo katrangan-katrangan ing Mishnah/Talmud. Mishnah iku sumber kang utama.

Pasemon punika nggegirisi sanget tumrap pamireng Yahudi abad kapisan, awit boten wonten satunggal prakawis ing Matius 25 ingkang prelu dipunandharaken. Rawuhipun ing tengah wengi punika lumrah, damar saha lisahipun punika kabutuhan ingkang cetha, lan wontenipun tundha antawisipun pertunangan nikah ingkang sah miturut angger-angger lan prosesi tengah wengi punika sampun dipunajeng-ajeng, sarta lawang ingkang katutup punika prosedur baku ingkang lumrah katindakaken! Para prawan ingkang kapencilaken punika ngrasa isin, lan tumrap para pamireng Yahudi ing jamanipun Gusti Yesus, isinipun para prawan bodho punika temenan pantes. Kanthi mangertos tata upacara punika kanthi sampurna, para pamirengipun Gusti Yesus boten badhe gadhah raos welas tumrap para prawan bodho, awit saben tiyang mangertos bilih siyaga punika tanggel jawab mutlak tumrap saben prawan ingkang dipunaturi melu ing prosesi punika. Kasunyatan-kasunyatan punika cetha sanget tumrap para pamireng Yahudi saengga Gusti Yesus boten naté prelu maringi katrangan punapa-punapa bab pasemon punika.